

Anonymizované znění

Překlad

C-164/21 - 1

Věc C-164/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

12. března 2021

Předkládající soud:

Administratīvā rajona tiesa (správní soud prvního stupně, Lotyšsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

12. března 2021

Žalobkyně:

SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA

Žalovaná:

Latvijas Zinātnes padome (Vědecká rada Lotyšska)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS (správní soud prvního stupně se sídlem v Rize)

USNESENÍ

V Rize dne 12. března 2021

Administratīvā rajona tiesa (*omissis*)

(*omissis*) [složení soudu]

přezkoumal v písemném řízení správní spor zahájený na základě žaloby, jejímž prostřednictvím se SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA domáhá toho, aby bylo rozhodnutí Vědecké rady Lotyšska ze dne 14. dubna 2020 (*omissis*) prohlášeno za protiprávní.

Předmět a relevantní skutečnosti sporu v původním řízení

[1] Žalobkyně, SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA, je obchodní společnost registrovaná v Lotyšské republice, jejíž obchodní činnost spočívá v poskytování služeb vysokoškolského vzdělávání akademické i neakademické povahy. Žalobkyně je zařízení vysokoškolského vzdělávání, které je akreditováno, tj. uznáváno státem, a které jedná v souladu s Komerclikums (obchodní zákoník) v rozsahu, v jakém není v rozporu s Augstskolu likums (zákon o zařízeních vysokoškolského vzdělávání).

Z právních předpisů upravujících činnost žalobkyně, jimiž jsou stanovy Baltijas Starptautiskā akadēmija [přijaté prostřednictvím Ministru kabineta 2014. gada 18. jūnija rīkojums Nr. 297 (vyhláška Rady ministrů č. 297 ze dne 18. června 2014)] a metodologie vedení a organizace účetnictví (přijaté prostřednictvím zápisu č. 141 z valné hromady SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA ze dne 19. prosince 2019; dále jen „Metodologie“), vyplývá, že jednou z oblastí činnosti, jimiž se žalobkyně zabývá, je vědecká činnost. Žalobkyně je zapsána v rejstříku vědeckých institucí.

[2] Vědecká rada Lotyšska je orgánem přímé správy působící pod dohledem izglītības un zinātnes ministrs (ministr školství a vědy) a její úlohou je provádění vnitrostátní politiky v oblasti rozvoje vědy a technologie, přičemž je na základě normativních aktů zmocněna k tomu, aby zajišťovala přípravu a provádění vědeckovýzkumných programů a projektů financovaných ze státního rozpočtu, ze strukturálních fondů Evropské unie a z jiných zahraničních finančních nástrojů, jakož i dohled nad nimi.

[3] Rozhodnutím (*omissis*) ze dne 23. ledna 2020 schválila Vědecká rada Lotyšska „Oznámení o otevřeném výběrovém řízení na projekty základního a aplikovaného výzkumu na rok 2020“ (dále jen „oznámení o výběrovém řízení“), které bylo vypracováno v souladu s Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumi Nr. 725 „Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu izvērtēšanas un finansējuma administrēšanas kārtība“ (vyhláška Rady ministrů č. 725 ze dne 12. prosince 2017 o postupech hodnocení projektů základního a aplikovaného výzkumu a o správě jejich financování (dále jen „vyhláška Rady ministrů č. 725).

O financování základního a aplikovaného výzkumu, který má přinést nové poznatky a technologické objevy ve všech oblastech vědy, lze podle kritéria způsobilosti uvedeného v bodě 12.5 vyhlášky Rady ministrů č. 725 žádat pouze u projektů prováděných vědeckou institucí splňující požadavky stanovené ve výše uvedené vyhlášce.

Bod 2.7 vyhlášky Rady ministrů č. 725 uvádí, že subjektem, který podal návrh na projekt, se rozumí vědecká instituce zapsaná do rejstříku vědeckých institucí bez ohledu na její právní formu (veřejnoprávní nebo soukromoprávní) nebo způsob financování, která vykonává v souladu s normativními ustanoveními, jež upravují její činnosti (stanovy, vnitřní řád nebo zakládající akt), hlavní činnosti, které

nemají hospodářskou povahu, a odpovídá definici organizace pro výzkum ve smyslu čl. 2 bodu 83 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem.

Žalobkyně, SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA, podala ve zmíněném výběrovém řízení návrh na projekt (*omissis*).

[4] Vědecká rada Lotyšska zamítla návrh na projekt, který podala žalobkyně, rozhodnutím (*omissis*) ze dne 14. dubna 2020, neboť měla za to, že žalobkyně nesplňuje jedno z kritérií administrativní způsobilosti vzhledem k tomu, že nemůže být považována za vědeckou instituci ve smyslu vyhlášky Rady ministrů č. 725.

Vědecká rada Lotyšska uvedla, že dokumentace, kterou žalobkyně předložila, neobsahuje žádné informace, z nichž by vyplývalo, že hlavní činností žalobkyně je provádění nezávislého výzkumu. Z návrhu projektu je patrné, že v roce 2019 představoval obrat z činností, jež neměly hospodářskou povahu, podíl 95 %, v porovnání s obratem z hospodářských činností, jehož podíl odpovídal 5 %. Kromě toho je 84 % obratu představováno poplatky přijatými za akademickou činnost, jež s ohledem na činnost žalobkyně (tj. společnosti s ručením omezeným, jejímž hlavním cílem je vytvářet zisk) představuje hospodářskou činnost. Znamená to tedy, že hlavní činnost, jíž se žalobkyně zabývá, má povahu obchodní činnosti. Dokumentace předložená žalobkyní navíc neobsahovala žádný údaj, který by nasvědčoval tomu, že podniky, jež mohou na žalobkyni vykonávat rozhodující vliv, například jako podílníci nebo členové, nesmějí mít přednostní přístup k výzkumné kapacitě žalobkyně nebo k výsledkům výzkumů, jež žalobkyně provádí. Žalobkyně tedy není s to zaručit, že provedení projektu a využití části jeho financování budou v souladu s článkem 6 vyhlášky Rady ministrů č. 725, v němž se stanoví, že projekt prováděný jeho navrhovatelem nebude mít hospodářskou povahu a že hlavní činnosti, jež nemají hospodářskou povahu (včetně příslušných finančních toků), budou přitom zřetelně odděleny od činností, které jsou považovány za hospodářské činnosti.

[5] Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasila a napadla jej žalobou podanou k [Administratīvā rajona] tiesa. Její žaloba je podložena níže uvedenými důvody.

[5.1] Z bodů 1.1, 1.2 a 2.1 metodologie předložené žalobkyní vyplývá, že hlavní činností žalobkyně je provádění nezávislého výzkumu. Prokazuje to i skutečnost, že profesorka TK je spolu s dalšími členy výzkumného týmu, který působí v rámci žalobkyně, uvedena v *Nacionālā enciklopēdija* (Národní encyklopedie) jako přední výzkumnice. Žalobkyně kromě toho vydává časopis *Administratīvā un Kriminālā Justīcija* (Správní a trestní soudnictví), který byl zařazen na seznam doporučených vědeckých publikací, jež Rada uznala prostřednictvím svého rozhodnutí č. 1-2-1 ze dne 23. ledna 2007.

[5.2] V nařízení č. 651/2014 ani v oznámení o výběrovém řízení není uvedeno, že žadatel nesmí vykonávat hospodářskou činnost za účelem dosažení zisku, ani to, jaký má být poměr mezi hospodářskou činností a činností, která nemá hospodářskou povahu.

[5.3] Žalobkyně zřetelně odlišuje hlavní činnosti, které nemají hospodářskou povahu (včetně příslušných finančních toků), od činností, které jsou považovány za hospodářské činnosti, přičemž za takové činnosti považuje činnosti vykonané pro zaměstnavatele, pronájem výzkumných infrastruktur a poradenské služby. Pokud naopak vědecká instituce vykonává rovněž další hospodářské činnosti neodpovídající hlavním činnostem, jež nemají hospodářskou povahu, odděluje své hlavní činnosti včetně příslušných finančních toků od svých ostatních činností a finančních toků, jež k nim patří.

[5.4] Pro každý projekt vede žalobkyně oddělené účetnictví a zřizuje pro něj běžný bankovní účet, který je zcela oddělen od ostatních jejích činností a příjmů, které z nich plynou.

[5.5] Žalobkyně se účastní několika projektů ERASMUS+ (dokonce i jako příjemce podpor), vědeckých projektů a projektů EFRR, ve kterých se mělo za to, že splňuje výše uvedené požadavky.

[5.6] Zavedou-li se ve vztahu k zařízením vysokoškolského vzdělávání omezení plynoucí z formy jejich vlastnictví, aniž se provede věcné hodnocení daných žádostí, *de facto* to znamená, že bude soukromým zařízením vysokoškolského, středoškolského a odborného vzdělávání zakázáno provádět výzkum; články 3, 21, 22 a 23 zákona o zařízeních vysokoškolského vzdělávání nicméně zakazují, aby proces vzdělávací a vědecké činnosti (ve dvou stupních) vyústil v omezení vědecké činnosti zařízení vysokoškolského vzdělávání.

[5.7] Návrh na projekt, který předložila žalobkyně, obsahuje přísežné prohlášení, v němž je uvedeno, že členové žalobkyně nejsou jako takoví nijak zvýhodněni, pokud jde o přístup k výzkumné kapacitě subjektu, který podal návrh na projekt, nebo k výsledkům výzkumu, jež by tento subjekt prováděl.

Použitelná právní úprava

Unijní právo

[6] Článek 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že „[p]odpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.“

[7] Článek 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 uvádí, že „organizací pro výzkum a šíření znalostí“ se rozumí subjekt (např. univerzita nebo výzkumný ústav, agentura pro transfer technologií, zprostředkovatel v oblasti inovací, fyzický nebo

virtuální spolupracující subjekt zaměřený na výzkum) bez ohledu na jeho právní postavení (zřízený podle veřejného nebo soukromého práva) nebo způsob financování, jehož hlavním cílem je provádět nezávisle základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí. Vykonává-li tento subjekt rovněž hospodářské činnosti, je třeba o financování, nákladech a příjmech souvisejících s těmito činnostmi vést oddělené účetnictví. Podniky, jež mohou uplatňovat rozhodující vliv na takovýto subjekt, například jako podílníci nebo členové, nesmějí mít přednostní přístup k výsledkům, jichž dosáhl“.

Bod 49 odůvodnění nařízení č. 651/2014 stanoví, že „[v]ýzkumná infrastruktura může vykonávat hospodářské i nehospodářské činnosti. Aby se zamezilo poskytování státní podpory na hospodářské činnosti prostřednictvím veřejného financování činností nehospodářských, měly by být náklady a financování hospodářských a nehospodářských činností zřetelně oddělené. Je-li infrastruktura využívána pro činnosti jak hospodářské, tak nehospodářské povahy, pak státní podporou není financování nákladů na nehospodářské činnosti dané infrastruktury, jež plyne ze státních prostředků. Veřejné financování spadá do působnosti pravidel státní podpory pouze tehdy, pokud pokrývá náklady na činnosti hospodářské. Pouze k těmto hospodářským činnostem by se mělo přihlížet pro účely dodržení prahových hodnot oznamovací povinnosti a maximální intenzity podpory. Je-li infrastruktura využívána téměř výhradně pro nehospodářskou činnost, na její financování se nemusí pravidla státní podpory vztahovat vůbec v případě, že je hospodářské využití čistě vedlejší povahy, tj. činnost, která přímo souvisí s provozováním infrastruktury a je nezbytná pro její provozování nebo je neoddělitelně spojena s hlavním nehospodářským využitím a je svým rozsahem omezena. Tento požadavek by měl být považován za splněný v případě, že hospodářské činnosti spotřebovávají stejné vstupy (např. materiál, zařízení, pracovní sílu, fixní kapitál) jako nehospodářské činnosti a kapacita výzkumné infrastruktury přidělovaná každoročně na tuto hospodářskou činnost nepřekračuje 20 % z celkové roční kapacity“.

[8] Evropská komise zavedla iniciativy zaměřené na modernizaci státních podpor, mezi něž patří její sdělení o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (*Úřední věstník Evropské unie*, 19. června 2016, C 262, s. 1) (dále jen „sdělení Komise“). V bodech 28 až 30 sdělení Komise se uvádí, že na vzdělávání financované nebo spolufinancované státem (z více než 50 %) lze pohlížet jako na nehospodářskou činnost. Tyto veřejné vzdělávací služby je třeba odlišovat od služeb, které jsou financovány převážně rodiči nebo žáky či komerčními příjmy. Například vysokoškolské vzdělávání financované v celém rozsahu studenty jednoznačně spadá do poslední jmenované kategorie. V některých členských státech mohou veřejnoprávní subjekty nabízet také vzdělávací služby, které je nutno kvůli jejich povaze, struktuře financování a existenci konkurenčních soukromých organizací považovat za hospodářské služby.

*Lotyšské právo**Přímo použitelná ustanovení*

[9] Bod 2.7 vyhlášky Rady ministrů č. 725 stanoví, že „subjektem, který podává návrh na projekt“ se rozumí „vědecká instituce zapsaná v rejstříku vědeckých institucí, která bez ohledu na svou právní formu (veřejnoprávní nebo soukromoprávní) nebo způsob financování vykonává v souladu s normativními ustanoveními, jež upravují její činnosti (stanovy, vnitřní řád nebo zakládající akt), hlavní činnosti, které nemají hospodářskou povahu, a odpovídá definici organizace pro výzkum ve smyslu čl. 2 bodu 83 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem“.

Podle zprávy o analýze normativního dopadu vyhlášky Rady ministrů č. 725 odpovídá bod 2.7 této vyhlášky čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014 a nezavádí přísnější požadavky.

Článek 6 vyhlášky Rady ministrů č. 725 stanoví, že „subjekt, který podává návrh na projekt, bude provádět projekt, který nemá hospodářskou povahu. Tento subjekt musí tyto hlavní činnosti, které nemají hospodářskou povahu (včetně příslušných finančních toků), zřetelně odlišit od činností, které jsou považovány za hospodářské činnosti. Za hospodářské činnosti se považují činnosti vykonané pro zaměstnavatele, pronájem výzkumných infrastruktur a poradenské služby. Pokud vědecká instituce vykonává rovněž další hospodářské činnosti neodpovídající hlavním činnostem, jež nemají hospodářskou povahu, odděluje své hlavní činnosti včetně příslušných finančních toků od svých ostatních činností a finančních toků, jež k nim patří.“

Právní rámec, na který je nutné brát zřetel

[10] Článek 1 odst. 2 obchodního zákoníku stanoví, že obchodní činností se rozumí zjevná hospodářská činnost vykonávaná hospodářským subjektem, který jedná vlastním jménem za účelem dosažení zisku. Podle čl. 134 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku je společnost s ručením omezeným obchodní společností.

[11] Článek 3 odst. 1 zákona o zařízeních vysokoškolského vzdělávání stanoví, že za zařízení vysokoškolského vzdělávání se považují střediska vysokoškolského vzdělávání a vědecká střediska, která provádějí akademické a odborné studijní programy a která se zabývají vědou, výzkumem a uměleckou tvorbou. V zařízeních vysokoškolského vzdělávání musí mít nejméně 40 % osob vybraných na akademická místa doktorský titul. V akademiích musí mít nejméně 50 % osob vybraných na akademická místa doktorský titul.

Článek 7 odst. 3 zákona o zařízeních vysokoškolského vzdělávání stanoví, že zařízení vysokoškolského, středoškolského a odborného vzdělávání zřízená soukromými osobami jsou považována za obchodní společnosti nebo nadace

podléhající obchodnímu zákoníku nebo Biedrību un nodibinājumu likums (zákon o spolcích a nadacích), v rozsahu, v jakém to není v rozporu s výše uvedeným zákonem o zařízeních vysokoškolského vzdělávání.

Článek 10 odst. 1 zákona o zařízeních vysokoškolského vzdělávání stanoví, že zařízení vysokoškolského vzdělávání působí v souladu s Latvijas Republikas Satversme (Ústava Lotyšské republiky), Izglītības likums (zákon o vzdělávání), Zinātniskās darbības likums (zákon o vědecké činnosti), výše uvedeným zákonem o zařízeních vysokoškolského vzdělávání, dalšími normativními ustanoveními a stanovami dotyčného zařízení vysokoškolského vzdělávání.

Článek 22 zákona o zařízeních vysokoškolského vzdělávání přiznává zařízením vysokoškolského vzdělávání pravomoc zřizovat vědecké instituce. Zařízení vysokoškolského vzdělávání mohou zřizovat vědecké instituce rovněž jakožto součástí své vlastní struktury.

Článek 77 odst. 1 zákona o zařízeních vysokoškolského vzdělávání stanoví, že zařízení vysokoškolského vzdělávání jsou financována svými zřizovateli. Zřizovatel zařízení vysokoškolského vzdělávání poskytne finanční prostředky nezbytné k plynulému provozu daného zařízení i k plnění úkolů, jež určí výše uvedený zřizovatel, jakož i ke kontrole využívání těchto finančních prostředků. Finanční prostředky veřejných zařízení vysokoškolského vzdělávání jsou tvořeny prostředky ze státního rozpočtu, jakož i dalšími příjmy, jež těmto zařízením plynou z činností vykonaných v rámci plnění cílů, jež jsou uvedeny v jejich stanovách. Zařízení vysokoškolského vzdělávání spravují výše uvedené příjmy v souladu s ustanoveními použitelnými na neziskové organizace. Zařízení vysokoškolského vzdělávání mohou přijímat a užívat dary od bank, jiných úvěrových institucí, organizací a jednotlivců. Tato zařízení mohou získávat a užívat úvěry od bank a jiných úvěrových institucí. Strukturu financování zařízení vysokoškolského vzdělávání určuje správní rada daného zařízení. Rektor předkládá výroční zprávu o plnění rozpočtu správní radě, ministroví školství a vědy a ministroví příslušného odvětví, případně zřizovateli daného zařízení vysokoškolského vzdělávání, a zveřejní ji na internetových stránkách daného zařízení.

Článek 77 odst. 2 zákona o zařízeních vysokoškolského vzdělávání stanoví, že finanční prostředky přidělené fyzickými a právníckými osobami pro účely financování programů a zvláštních opatření převede zařízení vysokoškolského vzdělávání přímo strukturální složce nebo fyzické či právnícké osobě, která tyto programy nebo tato opatření provádí.

[12] Spor, který má být vyřešen v projednávané správní věci, se týká otázky, zda žalobkyně neodpovídá definici organizace pro výzkum, která je uvedena v čl. 2 odst. 83 nařízení č. 651/2014.

Z doslovného výkladu čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014 totiž vyplývá, že organizace pro výzkum a šíření znalostí je subjekt, jehož hlavním cílem nebo

hlavní činností je provádět nezávisle základní výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí.

Právě takovým způsobem použila výše uvedené ustanovení i Vědecká rada Lotyšska. Konkrétně Vědecká rada Lotyšska zkoumala, zda je hlavní činností žalobkyně výzkum a transfer znalostí; zda je hlavní nehmotná činnost, jíž se žalobkyně zabývá, hlavním cílem subjektu podávajícího návrh na projekt; a zda žalobkyně odděluje financování hospodářských činností od financování nehmotných činností s ohledem na bod 49 odůvodnění nařízení č. 651/2014, v němž se stanoví, že cílem zřetelného oddělení nákladů a financování hospodářských a nehmotných činností je zamezit poskytování státní podpory na hospodářské činnosti prostřednictvím veřejného financování činností nehmotných.

V projednávané věci dospěla Vědecká rada Lotyšska k závěru, že hlavní činnost žalobkyně představuje hospodářskou činnost – a sice poskytování vzdělávacích služeb za úplatu – a že 84 % obrátu subjektu, který podal návrh na projekt, tvoří poplatky přijaté za akademickou činnost, která vzhledem k povaze činnosti zmíněného subjektu (společnost s ručením omezeným, jejímž hlavním cílem je dosáhnout zisku) představuje hospodářskou činnost. S ohledem na výše uvedené měla Vědecká rada Lotyšska za to, že hlavní činnost subjektu, který podal návrh na projekt, má povahu obchodní činnosti. V této souvislosti Vědecká rada Lotyšska uvedla, že rozhodujícím faktorem není to, zda byl subjekt, který podal návrh na projekt, zřízen podle soukromého nebo veřejného práva, nýbrž podíl vykonané hospodářské činnosti v porovnání s podílem nehmotné činnosti. Vědecká rada Lotyšska je toho názoru, že je odůvodněné, aby byl pro účely určení, zda subjekt, který podal návrh na projekt, splňuje požadavek týkající se hlavního cíle organizace pro výzkum, který stanoví nařízení č. 651/2014, použit vzájemný poměr jednotlivých příjmů. Za zásadní považuje Vědecká rada Lotyšska také otázku, zda jsou příjmy z hlavní nehmotné činnosti dále investovány do hlavní nehmotné činnosti subjektu, který podává návrh na projekt, s cílem zamezit křížovému subvencování hospodářské činnosti žalobkyně.

V projednávané věci vyvstala tudíž otázka, zda lze pro účely bodu 2.7 vyhlášky Rady ministrů č. 725 ve spojení s čl. 2 bodem 83 nařízení č. 651/2014 připustit, aby většina vlastních finančních prostředků získaných vědeckou institucí – subjektem poskytujícím vzdělávací služby – představovala příjmy z hospodářských činností.

Výrok

Na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (*omissis*) Administrativně rajona tiesa

rozhodl takto:

Soudnímu dvoru Evropské unie se pokládají tyto předběžné otázky:

- 1) Může být za subjekt definovaný v čl. 2 bodě 83 nařízení č. 651/2014 považována (soukromoprávní) organizace, která vykonává různé hlavní činnosti, mezi něž patří výzkumná činnost, jejíž příjmy však plynou hlavně z poskytování vzdělávacích služeb za úplatu?
- 2) Je odůvodněné, aby byl pro účely určení, zda subjekt splňuje požadavek stanovený v čl. 2 odst. 83 nařízení č. 651/2014, podle něhož má být hlavním cílem činností, jimiž se subjekt zabývá, nezávislé provádění základního výzkumu, průmyslového výzkumu nebo experimentálního vývoje nebo veřejné šíření výsledků těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí, použit požadavek týkající se vzájemného poměru financování (příjmů a nákladů) hospodářských a nehospodářských činností? Pokud bude odpověď kladná, jaký je přiměřený poměr mezi financováním hospodářských a nehospodářských činností k určení hlavního cíle činností daného subjektu?
- 3) Je s ohledem na čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 odůvodněné, aby byl uplatněn požadavek, podle něhož mají být příjmy plynoucí z hlavní činnosti dále investovány (reinvestovány) do hlavní činnosti dotyčného subjektu, a je nezbytné posoudit další hlediska, aby mohl být správně určen hlavní cíl činností, jimiž se zabývá subjekt, který podává návrh na projekt? Změní se toto posouzení v důsledku použití dosažených příjmů (reinvestice do hlavní činnosti nebo například, jedná-li se o soukromého zřizovatele, vyplacení akcionářům ve formě dividend), i v případě, kdy je většina příjmů tvořena poplatky zaplacenými za vzdělávací služby?
- 4) Má právní forma členů subjektu, který podává návrh na projekt, zásadní význam pro posouzení, zda tento subjekt odpovídá definici uvedené v čl. 2 bodě 83 nařízení č. 651/2014, tedy zda se jedná o společnost založenou podle obchodního práva, jejímž cílem je vykonávat hospodářskou činnost (činnost za úplatu) za účelem dosažení zisku [článek 1 Komerclikums (obchodní zákoník)], nebo zda jsou jeho členové nebo akcionáři fyzickými nebo právníckými osobami jednajícími za účelem dosažení zisku (včetně poskytování vzdělávacích služeb za úplatu), nebo zda byly zřízeny k neziskovým účelům (například sdružení či nadace)?
- 5) Má pro účely posouzení hospodářské povahy činnosti, jíž se zabývá subjekt, který podává návrh na projekt, zásadní význam poměr počtu tuzemských studentů a studentů z členských států Unie k počtu zahraničních studentů (státních příslušníků třetích zemí), spolu s okolností, že cílem hlavní činnosti, kterou tento subjekt vykonává, je poskytovat studentům vysokoškolské vzdělávání a kvalifikaci, jež mohou dle současných mezinárodních standardů zajistit konkurenceschopnost na mezinárodním trhu práce (bod 5 stanov žalobkyně)?

Řízení se přerušuje do vydání rozsudku Soudního dvora Evropské unie.

Proti tomuto usnesení nelze podat opravný prostředek.

(omissis)

[podpisy a formální náležitosti]

PRACOVNÍ DOKUMENT